

Færøernes Vedkommende er Udvalget kommet til den Erkendelse, at der ikke er nogen Grund til at besygte, at man ikke turde lade Loven uden videre i sit fulde Omfang og saa gælde der. Man foreslaar derfor at lade den Bestemmelse i Lovforslaget udgaa, hvor- efter Regeringen bemyndiges til med visse Betingelser at sætte Loven i Kraft for Færøerne. — § 27 foreslaar man en Tilføjeelse, som har til Hensigt at sikre dem, som allerede under den bestaaende Lovgivning have været Førere af Udbandingsstibe, Ret til fremdeles at beskæde en saadan Stilling, selv om de ikke fyldbestyrene de stærkede Forordninger, som nærværende Lovforslag opstiller for dem, der i Fremtiden skulle kunne erhverve en saadan Ret. — Endelig har Udvalget til nogle Paragraffer stillet Forslag om Redaktionsændringer, nemlig til §§ 2, 6, 8 og 19, Ændringer, som jeg ikke behøver nærmere at omtale. Hermed har jeg gennemgaaet de stillede Ændringsforslag Punkt for Punkt og skal da anbefale disse Forslag og Lovforslaget i dets Helhed til Tingets Vedtagelse.

Indenrigsministeren (Ingerslev):

Den ærede Ordfører (C. Hage) udtalte, at en Del Spørgsmaal henjød uafgjorte til 3dje Behandling, og jeg skal dertil føje, at jeg tror, at der om forskellige Punkter maa konfereres nærmere mellem Ministeren og Udvalget mellem 2den og 3dje Behandling. Den ærede Ordfører nævnedes ogsaa forskellige Punkter, hvor der kunde være Tale om at gaa nogen anden Vej eller i hvert Fald modificere de Bestemmelser, som Udvalget nu har foreslaaet. Jeg vil derfor finde det hensigtsmæssigt, særlig da det ærede Udvalg jo er enigt om alle de stillede Forslag, og efter den noget foreløbige Karakter, den ærede Ordfører har givet Behandlingen, at udtale mig lidt almindelig om Tendensen af de stillede Forslag uden at fordybe mig for meget i de enkelte Ændringsforslag, som jeg jo maa vente at se vedtagne. Den ærede Ordfører nævnedes en Del Spørgsmaal, og jeg skal nævne de samme Spørgsmaal uden at hensesø det alt for skarpt til de stillede Ændringsforslag. Det første — og et Hovedspørgsmaal —, som den ærede Ordfører nævnedes, var Betingelsen om Indfødsret, som var opstillet i Lovforslaget, og som er — det indrømmer jeg — noget nyt. Jeg ønsker ikke at lægge dette Spørgsmaal hynderlig højt op eller alt for meget at accentuere, at det er nødvendigt at faa dansk Brød til danske Borgere; men det forekommer mig dog at maatte være af temmelig stor Interesse. Det er ikke saa Oproffelser, der gøres for vor Skibsart,

og det fortjener Overvejelse, om man ikke bør gaa til noget andre Bilkkaar for Deltagelse deri end dem, vi nu have. Saa vidt jeg opfattede den ærede Ordfører, angav han ganske korrekt, hvorledes Stillingen vilde blive efter Ændringsforslaget. Den vil nemlig blive saaledes, at for at faa Bøvis som Skibsfører eller Sættestipper skal man have opfyldt visse Bilkkaar, ikke blot Eksamen og Fartsvilkkaar, men ogsaa være det danske Sprog mægtig og have været her i Landet i 5 Aar, kort sagt de Betingelser, som Næringsloven foreskriver. Der er altsaa dog nogle Betingelser for Skippere, men for de øvrige Besalingsmænd er der uægtelig forlangt overordentlig lidt. Der er ikke krævet andet end en Eksamen, og det er ikke udelukket, at Udlændinge kunne gaa her ind i Landet og tage denne Eksamen. De øvrige Betingelser for at opnaa disse Besalingsmandstillinger ere ikke knyttede til dansk Skib — det er ganske klart — og altsaa kan en fremmed, naar han kommer herind og er det danske Sprog mægtig, underkaste sig Eksamen som Mastnist og saa fare med dansk Skib i en temmelig høj Stilling. Det er meget moderate Bilkkaar, og det fortjener vistnok Overvejelse, om der ikke bør lempes noget derpaa. Der kan intet være i Vejen for at komme til Bestemmelser, hvorved man fastholder Indfødsret som Betingelse for nogle Stillinger, men ikke for andre, eller med Hensyn til denne Betingelse at give en Dispensationsret, som i øvrigt haves for nogle af disse Stillinger. Jeg er ikke bange for de Repræsentationer, som den ærede Ordfører stillede i Udfigt, naar man kom til slige prohibitive eller protektionistiske Bestemmelser, som jeg for øvrigt ikke tror, at man med Føje kan kalde dem. Der er adskillige Lande, der have saadanne Bestemmelser, og jeg tror, at ethvert Land vil hævde sin Stilling og sin Interesse paa passende Maade. Naar Sagen stilles saaledes, at fremmede kunne faa Afgang, naar der er Grund dertil, synes jeg, det er nok. Men for øvrigt kan det ikke være tvivlsomt for nogen, at til syvende og sidst er der her to Interesser, der staa imod hinanden. Den ene er Redernes Interesse, og den anden er Interessen hos den Del af Befolkningen, der søger disse Stillinger. At man fra Redernes Side helst vil være fri for Betingelserne, er meget naturligt; men det fortjener Overvejelse, om man ikke noget bør søge de vedkommende, der skulle ind i Stillingerne. Der er til mig kommet mange Anmodninger fra dem om at opnaa, hvad de betragte som et Gode. Det kan som sagt blive nærmere Genstand for Forhandling med Udvalget, men jeg er ingen-